

Forfatter: Mynster, Jakob Peter

Titel: BREV TIL: Tryde, Eggert Christopher FRA: Mynster, Jakob Peter (1811-05-24)

Citation: Mynster, Jakob Peter: "BREV TIL: Tryde, Eggert Christopher FRA: Mynster, Jakob Peter (1811-05-24)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 59. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L0019917070000038.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Mynster, Jakob Peter, *Breve fra J.P. Mynster,*

Til Samme.

Spiellerup, 24de May 1811.

Med megen Fornøielse, Høistærede! sender jeg herved Schleiermachers Bog^{*)}. Med dens Tilbagesendelse haster det aldeles ikke; dersom jeg faaer den ved Landemodet, er det fuldkommen tidsnok, og ønsker De at bruge den længere, er den ogsaa gierne længere til Tjeneste. Jeg boer for nærværende Tiid i ganske andre Regioner; og ligesom jeg aldrig har været meere, end i det Høieste en metaphysisk Dilettant, saa læser jeg nu saa sjelden noget Metaphysisk, i det mindste for Alvor, at jeg bliver meere fremmed derfor, end maaskee godt er. Skulde jeg nogensinde igien faae alvorlig Tilbøielighed til at begive mig ind i Metaphysiken, vilde jeg uden Tvivl begynde med ældre Philosopher, saasom med Cartesius og Leibni. Men det hindrer mig ved disse Studier, at naar jeg begynder at fatte et System, og da mærker, at mit Væsen dog ikke vil finde sin Fred deri, saa frygter jeg den Møie, der er nødvendig for at forstaae det tilfulde, og lader det fare; hvilket jeg maaskee ikke vilde gjøre, dersom jeg var skabt for Metaphysiken. Dette var s. Ex. mit Tilfælde med Fichtes Philosophie, og da Schellings gik ud fra den, hans Skrivter desuden forudsætte saa mange physiske Kundskaber, har jeg aldrig ret kunnet penetrare hans System, som maaskee og ved indvortes Modsigelser ikke ganske lader sig forstaae.

Hans Skrivt om Frihedens Væsen troede jeg dog at forstaae, og dæmmer derom, ligesom De^{**)}. Vel forekom det mig, som han havde seet Problemet klarere, eller sagt det redeligere, end de fleeste Andre; men Løsningen syntes mig saas. 60slet, som man kunde forlange. Saaledes er den imidlertid ikke syntes den philosophiske Mængde i Tydskland, og dette overbeviiser mig endnu meere, at ikke aleene ei Schelling selv, men neppe engang hans Landsmænd for det første bringe Philosophien videre. Der er en fuldkommen philosophisk Stilstand i Tydskland; Schelling gjør Lidet, og synes længe ikke at være kommen af Pletten; Friedrich Schlegel skiender, men nedriver neppe engang for Alvor, opbygger endnu mindre, og man har længe Intet hørt fra ham om disse Æmner. Schleiermacher synes sysselsat med andre Ting, og skiøndt jeg ikke tvivler om, at han jo kunde bringe Videnskaben videre, turde jeg dog tvivle om, at han bragte den vidt. Fichte har nok gjort Alt, hvad han formaaede, og jeg skiønner ikke rettere, end at han har speculeret sig ganske forvirret. Det eeneste Værk, der længe har gjort nogen Opsigt i Philosophien, er Köppens „Darstellung des Wesens der Philosophie“, som skal være af den jacobiske Skole; jeg har vel foresat mig at faae fat derpaa, men efter hvad jeg har seet derom i Recensioner, lover jeg mig ikke Meget deraf. —

Ved Landemodet haaber jeg, vi sees. Om jeg denne Gang kan medbringe Noget, veed jeg endnu ikke; i alt Fald vil det kun være Lidet, jeg kan levere, og da af exegetisk Indhold. Ellers har jeg længe kun sysselsat mig med at samle for større Planer til Fremtiden, hvilkes Skiæbne er i Gudernes Hænder.

Lev vel, og erindre med Venskab

Deres

J. P. Mynster.